

Mladí lidé dělají v domovech společnost opuštěným seniorům

Stejně jako děti z dětských domovů, tak i důchodci končí v domě pro seniory, protože se o ně nikdo z příbuzných nemůže nebo nechce starat. Ať už je to pětileté dítě, či sedmdesátiletá dáma, měl by být jejich život v zařízení veselý. Naštěstí existuje mnoho dobrovolníků, kteří své přátelské služby dětem a lidem v domovech nabízejí. Častokrát je to nestojí více než hodinu týdně, přitom radost, kterou svému klientovi udělají, je obrovská.

Dnes 21:01 - Kladno

Svůj volný čas věnuje dětem a seniorům také devatenáctiletá Kristýna Štáfková. Před třemi lety se v rámci Dobrovolnického centra Kladno zapojila do programu Senior.

Se svou první klientkou chodila na procházky, povídala si s ní a snažila se jí zpříjemnit ponurý život v zařízení. „Když člověk celé dny kouká do stropu, prosté povídání potěší,“ říká

▲ Dobrovolnice Kristýna Štáfková

FOTO: Gabriela Krejčová, [Novinky](#)

Další článek z regionu
[Středočeský kraj:](#)

[Hořovický zámek zve do](#)

dobrovolnice. Druhá klientka z domova seniorů měla ráda knihy, proto jí Kristýna chodila pravidelně předčítat.

[pohádky na setkání s Princeznou a loupežníkem](#)

Bohužel, ke stáří neodmyslitelně patří i smrt, se kterou se dobrovolníci musejí smířit, Kristýna dokonce dvakrát. „Věděla jsem, že tu ta paní nebude navždy, jako nikdo z nás, smrt obou klientek mne však zasáhla. Člověka mrzí spousta věcí. Má pocit, že si s klientem ještě neřekli vše, nezrealizovali všechny nápady.“

V osmnácti letech se jako dobrovolnice mohla zapojit také do programu Dětský úsměv a začala docházet za výrazně mladšími klienty. „Program Dětský úsměv je v našem centru nejoblíbenější, pravidelně dochází do dětských domovů 45 až 50 dobrovolníků,“ říká vedoucí programu Andrea Poppová z Dobrovolnického centra Kladno.

Někteří to vzdají

Ani práce s dětmi ovšem není pro slabší povahy. Děti odchází k pěstounům nebo do jiného domova a dobrovolníci se s nimi musejí rozloučit. „Dítě by si mělo s dobrovolníkem vytvořit citovou vazbu, což je na program to nejhezčí, ale zároveň nejtěžší,“ říká Poppová.

Štáfková má zkušenosti již se třemi dětmi. První holčička putovala k pěstounům, druhý chlapec do jiného zařízení.

„Spousta dobrovolníků to po prvním klientovi vzdá. Ať už je to senior, který zemře, nebo dítě, které jde do adopce. Někteří naopak fungují několik let a hned chtějí pomáhat někomu dalšímu,“ říká Poppová.

” Mnoho lidí si mylně myslí, že se dobrovolnictví upíšou a musejí dělat něco, co nechtějí

Kristýna Štáfková

“

Štáfková to nevzdala a hodlá s dobrovolnictvím pokračovat i nadále. „Naučila jsem se, že si nemám pořád na všechno stěžovat. Vidím lidi, kteří mají velká trápení, ale přesto se dovedou radovat z maličkostí,“ tvrdí a dodává, že vždy je tu někdo, pro koho může být užitečná.

Jde o zábavu, ne o povinnost

Navíc se od lidí ze seniorského domova dozví i spousty nových věcí. „Ráda poslouchám vzpomínky starých lidí, které mi můžou být poučením do života, ale i nedocenitelným zdrojem pro doplnění znalostí nedávných dějin,“ dodává mladá dobrovolnice.

Přitom stačí docházet za klientem jednou týdně na hodinku a povídat si s ním, hrát hry nebo chodit na procházky. Náplň návštěvy je totiž individuální, záleží jen na domluvě dobrovolníka s klientem. Nejde tedy o povinnost, ale spíše o zábavu.

„Mnoho lidí si mylně myslí, že se dobrovolnictví upíšou a musejí dělat něco, co nechtějí.“

Jednou se mě kamarádka zeptala, jestli se musím o klienty starat, přebalovat je a podobně, ale to je nesmysl, dobrovolníci to nedělají, dokonce to mají zakázané,“ uzavírá Štáfková, čerstvá držitelka ceny Křesadlo, která se uděluje nejaktivnějším dobrovolníkům v regionu.

Gabriela Krejčová, [Novinky](#)